

Петя Дубарова

Моето петле

Все го „пиленце“ наричам,
„Ох, душице малка!“ – все,
а бая ми ти голямо
стана моето петле.

Гони котките из двора
и се перчи с ясен глас,
сякаш иска да ни каже:
„Да, петел съм важен аз!“

Ала падне ли ми – горко! –
той надава крясък, вой,
а сред котките във двора
пак е славен и герой.

1973 г.

КРАЙ

© 1973 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6009>]